

moeten zijn, maar hij *ziet* ze niet en dit is juist zijn fout, dat hij, toen hij zijn boek schreef, zich niet in de natuur heeft weggedacht, maar, heel verstandelijk, een *mooie* beschrijving heeft willen geven van iets, dat in hem niet tot werkelijkheid was geworden.

Dat er een verheven lofzang kan *gegonsd* worden, wisten we ook niet. Van heel de mooie be-

dat de heer Veltman in zijn boek wil schrijven.

Jan Veltman is een auteur en zijn boek „Verschoppelingen” is nog zoo slecht niet, zooals we zullen zien.

(Wordt vervolgd.)

's Winters in het Vondelpark te Amsterdam.

schrijving blijft niets, totaal niets over. En van zulke beschrijvingen is het boek vol.

Neen, de heer Veltman gaf geen litterair werk en kan geen litterair werk geven. De heer Veltman kan geen boek schrijven; hij verstaat er niets van; hij is een woordprutser van de ergste soort.

Maar Jan Veltman, dat is een kerel, waarvan we kunnen houden, die we gaarne de hand drukken. Jan Veltman is een kerel, die lacht om al het moois,

Onze Platen.

Wintermooi. Wie opziet tegen den kouden winter, moge deze afbeelding bekijken.

Zulk een mooi wintergezicht doet je toch wel koude en ongemak vergeten. Het park heeft in het koude jaargetijde ook zijn aantrekkelijkheid.

Arabische Schoone. Onze lezeressen zullen zeker